

Ljóðmæli 3

Gamanmál

HLÍÐIN GRÆNA GRASID VÆNA,
GRUND OG LÆNA,
KRAFSAR HÆNA KORN VILL SPÆNA
KÝRNAR MÆNA'Á FOSS OG SPRÆNA.

Gamanmál

Nokkrar vísur í léttari kantinum

Um Blesa.

Hvass þú varst og hneggjandi,
á hröðum fótum þínum.
Núna ertu eggjandi,
oní potti mínum.

Forðum beist í fax mera,
fagur lékst með börnum.
Leiður mun ég laxera,
er leikur þú í görnum.

Fjöllin I

Kalla ég í klettasösu
og kyrja fjöll á meðan
þau voru í sumar græn af grösu
og glæst þau voru héðan
en núna eru þau föl af flösu
og frekar blaut að neðan.

Fjöllin II

Tærast blómin týnd í roki
á tindanálinni.
Það helltist niður hveitipoki,
úr himnaskálinni.

Kuldaljóð.

Nú er úti napurt mjög og nístir Kári,
brytja má úr blautu hári,
bíta kinnar frost í tári.

Er kaldir vindar blása birtist blautur dropi
seytlar hann úr augnaopi
eins og lítill hrognastropi.

Flensa

Þreklaus eftir þrautir kvefs í þoku reika,
kekkir slíms um kinnar leika
kolstíflað er nefið bleika.

Hafði ei undan horið kom í heljarstöflum,
þó stundum væri kyrrt með köflum,
kinnhor var í háum sköflum.

Landlýsing

Hlíðin græna grasið væna, grund og læna,
krafssar hæna korn vill spæna
kýrnar mæna'á foss og spræna.

Himininn og flóinn.

Blágrár himinn horfir oní sjóinn.
Í speglinum sér sjálfan sig:
"sætur er nú flóinn"

Augnablik

Sífelld tíminn sælu vekur
sveiflast prik.
Andartakið aldrei hrekur
augnablik.

Vatnið

Vatnið þekur vota jörð
vatnið tekur.
Vatnið hrekur vonarsvörð
vatnið lekur.

Lausn

Sjaldgæfa mér sýndi rausn
sinnið í heilamergi.
Í draumi fann ég fína lausn
en finn hana nú hvergi.

Batavegur

Gaurinn sem á götu lá
gáttaður á legi.
Steig upp, rak þá stórutá
í stein á batavegi.

Mýkt

Ég er dauður, mjúkur, meyr
mig skal salta'og reykja
- stoppa upp og steikja.

Votir sokkar

Ýmiss vandi veldur trega
sem votir sokkar.
Spillta þjóðin spekingslega
nú spilín stokkar.

Gestabók

Veisluföng og vistir þínar
vekja kökk.
Því harðar voru hægðir mínar
-hafðu þökk.

Jólaundirbúningurinn

Hús skal svampa hátt og lágt,
hangiframpart reykja,
kaupa lampalýsið hrátt
og ljós með glampa kveikja.

Beðið eftir vorinu

Vorblómið við vætu reis
varlega og upp svo leit.
"Hvað er svona brúnt og beis?"
Beljan sem að á það skeit.

Lausgirtur

Lausgirtur ligg ég í móum,
lamaður umkringdur spóum.

Hnakkar

Holdið veikt og hjartað reykt og hugur steiktur
víður botninn vel er sleiktur
vatnsgreiddur er kollur bleiktur.

Í tunnum

Minn var hestur heldur rýr
og hökkti undan þunnum.
En bragðgóður og bestur nýr
bitaður í tunnum.

Lúpína

Áður var hér auðn og tóm
augnadjásn mitt blíða.
Lúpína mitt bláa blóm
nú blasir þú við víða.

Gefandi

Sló ég garðinn slefandi
því slátturinn er gefandi:
þar skemmti ég mér skrefandi
að skrítnum gufum þefandi.

Fyrir svefninn

Nærbuxur og náttslóppur
í næturhúmi.
Það ætti'að duga einn koppur
undir rúmi.

Farmaður

Fauk yfir tindana fannhvíta mjöllin
farmaður norpar um vegleysu hvíta
hratt ei hann reikar um helbláu fjöllin
hugsar um klósettið, mál er að skíta

Ósiður

Fagurrauða flökkuskýið fangar ljósið,
í birtingu ég á einn ósið
alltaf míg ég bakvið fjósið.

Afmælisvísa

Nú hallar þinn fótur til heljar mitt grey,
hálf öld og limur þinn mjúkur sem smér.
En það er í lagi þú feyskjaða fley,
við fögnum og hlægjum nú duglega'að þér.

Fyrirgefning

Dritið hvítt frá fögrum fugl má fyrirgefa,
en svara mun með hráum hnefa,
ef hrægammur vill á mig slefa.

Minnið

Heilinn minn er hálfert skran,
sem hvítt og strokað blað,
Ýmislegt og margt ég man,
en man þó ekki hvað

Hróp !

Menn og konur, krakkar - öll !
Kvikt og dautt !
Varúlfar og vel byggð tröll !
-Vatn er blautt.

Gólfíð

Hallar undir öðrum fæti ofurlítið.
Þetta finn ég bara í bítið
bölvað gólfíð er svo skrítið.

Nefkláði

Nef í koppi, nasir bóligna, nú mun hnerra.
„Nei það ekki væri verra
ef væri lyktin betri - herra.“

Tónar

Vellir spóinn vinsamlega núna.
Óma tónar yfir tún
-ögn það pírur kúna.

Saumaskapur

Saumaskapur ergir ekki eldri konur.
Þó oft heyrir þursadynur
þegar lykkjufallið hrynur.

Kreppukex

Hjartasælan hógvær vex
í hreinum dropa.
Volgt og mjúkt er kreppukex
í kaffisopa

Sjórinn

Særinn græni geiflast
og gráu spýtir köldu
sæblár bátur sveiflast
sjóveikur um öldu.

Í belg og biðu

Skelþunnt allt og aum er tungan upp í haus og bakvið lungu og
rétt við nef er þelið þungt og þraut frá tá og upp í pung.

Lóukvæði

Fagurt tíst í fugli er, sem flóann rennur.
Bragðgóð lóan lék um tennur.

Níðvísa

Baunin þín skröltir í skeltómum hausí,
og skoltur þinn spýtir út orð einskisvert,
svo blessaður hættu'þessu helvítis rausi
það heyrir ei skýrt hversu treggáfaður ert

Ég er skál

Ég er glasið sem dropann um dreymir,
og dásemdir andans í senn.
Ég er fatið sem fagurt um streymir,
og fagna mér konur og menn.
Ég er ráðið sem rónan oft teymir,
og rismikla drauma ég brenn.
Ég er skálin sem gúlsopann geymir,
og gleyskunnar brunnur í denn.

Ástarljóð í C-dúr

Í Bónusverslun hitti hana
hjartað mitt tók bakföll þá
ósköp tær var þraut og þrá
-þetta'er ekki hægt að plana.

Hún stóð stinn og hrein við kælinn
hrjúft var skinn (og hvað með það)
gulrauð húð (sem hló mér að)
-hér ég yrði'að vera gælinn.

„Með mér heim“ (hún maldar ekki
í móinn) brátt ég henni strýk.
Æstust leikar af fór flík
-atlot góð ég nokkuð þekki.

Undir klæðum kjarninn mjúki
klemmdu tennur laust í hann
unaðssafinn út þá rann
úr appelsínumeýrum búki.